

ניר בוכמן עורך דין

NIR BUCHMAN ADVOCATE

שד' המגינים 42 (קומה 3) חיפה 3326231

טל' 04-8640650 פקס 15346445333

Mail: nirbuchman.adv@gmail.com

פס"ד עתאמנה – עתירה מנהלית - ע"י עו"ד ניר בוכמן

עתירה זו שהוגשה ע"י משרדנו בשנת 2016, המדובר **בפסק דין חשוב ותקדימי שעסק ביישום תקנה 549(ד) לתקנות התעבורה** – אמצעי תיקון של פסילה למשך 9 חודשים וחידוש לאחר בחינות ובדיקות אישיותיות במכון הרפואי.

בפסק הדין התקבלו טענות משרדנו לגבי הפרשנות הלשונית והתכליתית של תקנה 549(ד) לגבי חישוב וסיכום נקודות החובה אותם צבר נהג, פסק הדין קבע שיש לסכם את הנקודות ממועד ביצוע העבירה האחרונה בגינה הוטל אמצעי התיקון הקודם לפי תקנה 549(ג), עובר לעתירה חושבו ע"י משרד הרישוי בסיכום הנקודות לאמצעי התיקון המחמיר ביותר של תקנה 549(ד), עבירות שבוצעו לאחר מועד ביצוע העבירה האחרונה שלעיל ונהגים חויבו בפסילה של 9 חודשים שלא כדין.

במסגרת פסק הדין התקדימי בוטל החיוב באמצעי התיקון של פסילה למשך 9 חודשים וחידוש לאחר בחינות ובדיקות אישיותיות במכון הרפואי, והוטלו על המדינה הוצאות משפט בסך 5,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
 עת"מ 9443-09-16 עתאמנה נ' מדינת ישראל 10 אוקטובר 2016

לפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל

36

העותר

נגד

מדינת ישראל

משיבה

נוכחים:

ב"כ העותר, עו"ד ניר בוכמן
 ב"כ המשיבה, עו"ד ואלא קסיס
 העותר בעצמו

פרוטוקול

עו"ד בוכמן:

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11 אני לא יכול מבלי להתייחס לעניין השיהוי שניתן בכתב התשובה. מפנה לגוף העתירה ומבקש לציין
 12 כי ביום 29.12.2015 אני ביצעתי את הליך טיעון הטענות עם העותר במשרדי המשיב בחיפה.
 13 אציין ואדגיש כי הליך טיעון הטענות במשרד הרישוי, מניסיון של 10 שנים שיש לי, זה הליך פורמלי
 14 בלבד. זה לא עלה בעתירה.
 15 ב 30.12. יום לאחר טיעון הטענות, שלחתי מכתב למשיב והעליתי את כל הטיעונים המשפטיים באופן
 16 מורחב ומפורט. ביום 22.6. הוארך רישיון הנהיגה הזמני כיון שלא ניתנה עדיין תשובה. הייתי בקשר
 17 מתמיד ורציף והתשובה ניתנה רק ב 29.6, כאשר נשלחה אליי ממשרד הרישוי ב 24.7 התקבלה אצלי
 18 במשרד.
 19 אותה עת לדאבוני הייתה שביתת המזכירות של בתי המשפט, לא ניתן היה בתקופה זו להגיש עתירות
 20 אלא רק מקרים דחופים, השביתה הסתיימה לאחר שהחלה פגרת בתי המשפט, כפי שצינתי בבקשה
 21 לעיון חוזר, בצו הביניים.
 22 מגיש פסק דין לעניין השיהוי – עת"מ 2180/08.
 23 לגופו של עניין, גם בעתירה הפנית לפסק דין בעניינו של רון פרילי נספח ח' לעתירה, שם, במקרה
 24 דומה, ומהסיבה המדויקת לפי הנטען בעתירה שלנו, הוסכם לבטל את הפסילה לפי תקנה 549 ד.
 25 לגבי העבירות מפנה לנספח ז.
 26 לעניין הטענה שהקנסות שולמו רק אחרי ולא היה איחור בדיווח, אלא שתשלום הקנס, ההרשעה,
 27 הייתה אחרי ולכן לא ניתן היה לקחת את הנקודות האלה בחשבון, אני מפנה לנספח ז, להרשעות 7 ו
 28 6, העבירות הקודמות לעבירה האחרונה מתאריך 14.12.12, שבגינה הוטל אמצעי התיקון הוקדם.
 29 מפנה לכך שההרשעה בעבירות אלה השתכללו בחלוף 90 יום מביצוע העבירה, אם לא שולם הדוח, או
 30 אם לא הוגשה בקשה להישפט או כל סיבה אחרת. מפנה לסעיף 229 לחסד"פ.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

10 אוקטובר 2016

עת"מ 16-09-9443 עתאמנה נ' מדינת ישראל

1 מפנה לסדר הכרונולוגי של העבירות, שם רואים שההרשעות המאוחרות בזמן נכנסו לרשימה של
2 הפסילה הקודמת והרשעות מוקדמות יותר לא נכנסו.
3 מפנה להרשעה מספר 6, הקנס בגין 1000 ש"ח שולם במועד, ללא פיגורים – מגיש פלט מחשב שהוצאתי
4 ממימרכת דותן של משטרת ישראל. זה לא צורף לעתירה, אלא רק בעקבות התגובה – מסומן ע/1.
5 המשיב העלה טענה שאני לא יודע איך להתייחס אליה שיכול להיות פתח מהפרשנות שאני טוען לה,
6 שיהיה פתח לנהגים לא לשלם את הקנסות במועד על מנת שלא ייחשב להם הרשעות. זה לא המקרה.
7 ההרשינה והחיוב בנקודות משתכלל בחלוף 90 יום, גם אם הנהג לא משלם.
8 מפנה את בית המשפט לעתירה של איפה כן הפרשנות הלשונית והתכליתית לה אני טוען נכנסת –
9 עת"מ 15-04-47818. מגיש. שם הוטלו שתי הפסילות של שלושה חודשים ושל תשעה חודשים בד ובבד
10 ולא ניתנה לו הזדמנות לתקן את דרכיה. כפי שניתן לראות בהסכמת המשיב הפסילה ל 9 חודשים
11 בוטלה תוך שניתנה לה פרק זמן של שנה להוכיח שהיא מתקנת את דרכיה.
12

עו"ד קסיס:

13 אני חוזר על האמור בתשובה שהוגשה.
14 אנו סבורים כי המחלוקת בעתירה זו היא לעניין פרשנות תקנה 549 ד לתקנות התעבורה.
15 המחלוקת בעתירה זו היא טענת ב"כ העותר, כי הפרשנות הלשונית כאן של למה להתייחס מבחינת
16 הנקודות התקפות לנקודות הרשומות כתקפות או למועד העבירה האחרונה כמחייב.
17 אם ניקח בצורה נכונה את טענת המשיב כי הנקודות שיש לראות בהן כנקודות תקפות ואזי המסקנה
18 מתבקשת היא שהמשיבה פעלה כדין.
19 לעניין השהייה, חוזר על הנטען בתשובה.
20 המצב בו לאפשר לנהגים שהם עברייני תנועה סדרתיים שצוברים לחובתם עבירת תנועה כל שני
21 וחמישי, לתכנן את מועדי התשלומים, בגלל שבסוף לא ייחשבו הנקודות.
22 אם העבירה שולמה באיחור או העבירה נשלחה לא במועד בו היא בוצעה, מן הסתם, תשלומה הוא
23 מיעבר לפרק 90 הימים, ואז יש מקרים שאני אתכנן את התשלום שלו ...
24 לעניין אמצעי התיקון הקודם שהוטל בפברואר 2013 כאשר הדוחות היו מיולי 2012 אני משיב כי הדוח
25 מיולי 2012 שולם ב 17.2.13 ודווח לרשות ב 25.2.13.
26 יש תקנה 542 שהפניתי אליה בתשובה לעניין תוקף הנקודות ויש להתייחס למועד הדיווח לרשות,
27 שאם נתעלם מימנה מרוקנים מתוכן את הוראות תקנה 549.
28 מדובר בהפעלת התקנה אל מול נהגים שלא נרתעו ולא נרתעו חרף עבירות תנועה רבות קודמות.
29
30

עו"ד בוכמן:

31 בשים לב לכך שחברי אמר שההרשעה 7 הדוח שולם בפברואר 2013 מפנה לכך שהוא הורשע בגין
32 העבירה 4 חודשים לפני כן.
33

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"מ 9443-09-16 עתאמנה נ' מדינת ישראל
10 אוקטובר 2016

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

עו"ד קסיס:

התקנה נידברת על דיווח ועל מועד תשלום ולא על הרשעה.

החלטה

פסק הדין יינתן בלשכתי וישלח לצדדים.

צו הביניים נותר לתוקפו עד למתן פסק הדין.

ניתנה והודעה היום ח' תשרי תשע"ז, 10/10/2016 במעמד הנוכחים.

תמר שרון נתנאל, שופטת

16
17

הוקלד על ידי חגית רבינוביץ

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 9443-09-16 עתאמנה נ' מדינת ישראל

תיק חיזוני:

1

לפני כבוד השופטת תמר שרון נתנאל

העותר מוחמד עתאמנה, ת"ז 36437903
הב' האלמ: ד"ר נור קופין

נגד

מדינת ישראל משיבה

פסק דין

2

3

1 לפניי עתירה מנהלית, במסגרתה טוען העותר נגד החלטת המשיבה (להלן: "רשות הרישוי"),
2 לחייבו באמצעי תיקון של פסילה מלנהוג למשך 9 חודשים וחייב לעמוד בבדיקות רפואיות
3 ובמבחנים, כתנאי לחידוש הרישיון לאחר תום 9 החודשים וזאת - בהתאם לחלופה השנייה
4 אשר בתקנה 19.2.13 (להלן: "התקנות").

5

6 במהלך שנות נהיגתו צבר העותר נקודות חובה רבות וביצע אמצעי תיקון שונים. לעניינינו
7 רלבנטי אמצעי תיקון של פסילה למשך 3 חודשים וחידוש לאחר מבחן עיוני, שהוטל עליו לפי
8 תקנה 19.2.13 (ג) לתקנות, ביום 19.2.13 [להלן: "אמצעי הפסילה הקודם"] אותו סיים העותר
9 לבצע ביום 19.10.2014. בין אמצעי הפסילה הקודם ובין אמצעי התיקון הנדרש ממנו כעת,
10 ביצע העותר שני קורסים, כאמצעי תיקון, אליהם אתייחס בהמשך, אך אין הם בליבת
11 השאלה שבמחלוקת בתיק זה.

12

13 החלופה השנייה של תקנת משנה 19.2.13 (ד) לתקנות, אשר פרשנותה היא נושא הדיון דנן, קובעת:

14

15
16 "... נהג שהוטלה עליו פסילה לפי תקנת משנה (ג) ורשומות לחובתו 36
17 נקודות תקפות, או יותר, בטרם חלפו שש שנים ממועד ביצוע העבירה
18 האחרונה מבין העבירות שבשלהן הוטלה הפסילה האמורה, ייפסל רישיונו
19 ל- 9 חודשים ויחדש בתום התקופה האמורה" [להלן: "אמצעי התיקון לפי
20 ת"מ (ד)"].

21

22

23

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 9443-09-16 עתאמנה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

- 1 אין חולק, כי העבירה האחרונה, בגינה הוטל אמצעי התיקון הקודם, לפי תקנה 549(ג) לתקנות
 2 [להלן: "ת"מ (ג)"] בוצעה על ידי העותר ביום **14.12.12** וכי על פי תקנה 549(ד) לתקנות (להלן:
 3 "ת"מ (ד)") ניתן למנות נקודות שנצברו במשך 6 שנים "ממועד ביצוע העבירה האחרונה מבין
 4 העבירות שבשלהן הוטלה הפסילה האמורה" (להלן: "העבירה האחרונה").
 5
 6 אלא, שבחישוב הנקודות לצורך ת"מ (ד) הביאה הרשות בחשבון גם נקודות בגין שתי עבירות
 7 שנעברו על ידי העותר לפני יום 14.12.12. מדובר בעבירה מיום 25.7.12 על פי דו"ח מס'
 8 110150187 (בגינה נרשמו לעותר 4 נקודות חובה) ובעבירה מיום 3.11.12, לפי דו"ח מס'
 9 500849444 (בגינה נרשמו לעותר 10 נקודות חובה). אין מחלוקת כי, ככל שהנקודות בגין שתי
 10 עבירות אלה (להלן: "הנקודות שבמחלוקת") לא יובאו בחשבון, יש לבטל את הדרישה
 11 לאמצעי התיקון, שבבסיס העתירה.
 12
 13 הרשות טוענת, כי היא רשאית למנות גם את הנקודות שבמחלוקת, מאחר שהדו"חות בגין
 14 העבירות בגינן נרשמו נקודות אלה, שולמו ודווחו לרשות רק אחרי 14.12.12 - בחודש פברואר
 15 2013; הדו"ח בגין העבירה מיום 25.7.12 שולם ביום 17.2.13 ודווח לרשות ביום 25.2.13 ואילו
 16 הדו"ח בגין העבירה מיום 3.11.12, שולם ביום 3.3.13 ודווח לרשות ביום 11.3.13.
 17
 18 הרשות מדגישה, כי עבירות אלה דווחו במועד, כנדרש על פי תקנה 545(ב) לתקנות, ועל כך
 19 אין חולק.
 20
 21 ב"כ הרשות מפנה לתקנה 547 לתקנות וטוען, כי הנקודות שבמחלוקת הן "נקודות תקפות",
 22 שכן טרם עברו שנתיים או ארבע שנים (לפי העניין), מיום ביצוע העבירה בגינן הן נרשמו. כן
 23 מטעים ב"כ הרשות, כי, לעניין זה, אין נפקא מינה אם בוצע אמצעי תיקון בגין הנקודות, אם
 24 לא, מאחר שכדי שנקודות לא תהיינה תקפות, יש צורך בקיום שני תנאים מצטברים;
 25 האחד - שעברה התקופה הרלבנטית והשני - שבוצעו כל אמצעי התיקון. גם על כך אין חולק.
 26
 27 גדר המחלוקת הוא, אפוא, האם לצורך חישוב הנקודות התקפות, על פי החלופה השנייה של
 28 ת"מ (ד), ניתן להביא בחשבון גם נקודות תקפות, שנרשמו בגין עבירות שנעברו לפני מועד
 29 ביצוע העבירה האחרונה - כטענת הרשות, או שמא ניתן להביא בחשבון רק נקודות תקפות
 30 שנרשמו בגין עבירות שנעברו לאחר המועד בו נעברה העבירה האחרונה - כטענת ב"כ העותר.
 31
 32
 33
 34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 9443-09-16 עתאמנה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
7. תקנה 549 לתקנות, מהווה אמצעי תיקון חמור, המיועד בראש ובראשונה, למי שצבר מספר רב של נקודות תקפות - 72 או יותר [כפי החלופה הראשונה של ת"מ (ד)]. על פי החלופה השנייה, די בצבירת מחצית ממספר הנקודות הנ"ל, כדי שיחול אותו אמצעי תיקון, אולם הדבר מותנה, כאמור, בכך שנקודות אלה נרשמו לחובת הנהג, בטרם חלפו 6 שנים "ממועד ביצוע העבירה האחרונה מבין העבירות שבשלהן הוטלה הפסילה האמורה".
8. בחינת לשון התקנה מעלה, כי היא סובלת את שתי הפרשנויות; אפשר לומר, כפי שטוענת הרשות, כי ניתן למנות נקודות תקיפות שנרשמו לאחר מועד ביצוע העבירה האחרונה, ללא קשר לשאלה מתי בוצעו העבירות בגינן נרשמו הנקודות ואפשר לומר, שניתן למנות רק נקודות שנרשמו בגין עבירה שנעברה לאחר העבירה האחרונה (הכול, כמובן, במגבלה של 6 שנים מיום ביצוע העבירה האחרונה).
9. כאשר לשון דבר חקיקה סובלת יותר מפרשנות אחת, מחייב ההליך הפרשני לבחון את המשמעות של דבר החקיקה ואת תכליתו. ראו: רע"א 3411/16 פלוני נ' משרד הרווחה ירושלים (20.6.2016), שם סוכם העיקרון לפיו: "בית המשפט הוא הגורם המוסמך לפרש דבר חקיקה בהתאם לתורת הפרשנות התכליתית המקובלת בשיטתנו המשפטית. בהתאם לתורה פרשנית זו, על הפרשן לבחור מבין שלל האפשרויות שהלשון סובלת את זו המגשימה באופן הטוב ביותר את תכלית הנורמה הנדונה. תכלית זו מורכבת ממכלול המטרות, הערכים, המדיניות והפונקציות החברתיות שדבר החקיקה מבקש להגשים (ע"א 8622/07 רוטמן נ' מע"צ החברה הלאומית לדרכים בישראל בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 34 (14.5.2012); ראו גם אהרן ברק פרשנות במשפט כרך שני - פרשנות החקיקה 81-80 (1993)".
- עוד נקבע, כי "תכלית החוק כוללת את התכלית הסובייקטיבית, והן את התכלית האובייקטיבית-נורמטיבית. התכלית הסובייקטיבית משקפת את 'כוונת המחוקק', דהיינו: המטרות שעמדו לנגד עיני המחוקק בעת עיצוב החקיקה. היא נלמדת בעיקרה מההיסטוריה החקיקתית של דבר החקיקה הרלוונטי. התכלית האובייקטיבית היא התכלית שדבר החקיקה נועד להגשים בחברה דמוקרטית מודרנית. היא מושג נורמטיבי, המשקף את הערכים, ועקרונות היסוד שבבסיס שיטת המשפט, שההנחה היא כי כל דבר חקיקה מבקש לקדםם..." - דברי כבוד השופט מלצר בשי"פ 4206/16 מדינת ישראל נ' מוחסן טחימר (3.11.2016) פיסקה 41.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-09-9443 עתאמנה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

- 1
2 אך לא רק את תכליות החקיקה עלינו לשים לנגד עינינו בבואנו לפרש דבר חקיקה, אלא גם
3 את מידת הפגיעה שיגרם הדין בזכויות יסוד וניתן אף להוסיף על כך את כלל "הפרשנות
4 המקלה", לפיו כאשר קיימות מספר אפשרויות לשוניות סבירות, מבחינת התאמתן לתכלית
5 דבר החקיקה, יש לבחור בפרשנות המקלה. ראו עניין טחינר הנ"ל, שם, בסעיף 41.
6
7 10. בענייננו, לא יכול להיות ספק ששלילת רישיון נהיגה למשך 9 חודשים (ודרישה למבחנים בתום
8 התקופה), מהווה אמצעי תיקון חמור, הפוגע, באופן משמעותי, בזכויות יסוד (חופש התנועה
9 וחופש העיסוק). לפיכך, יש למצוא את האיזון הפרשני הראוי, בין התכלית אותה מבקש דבר
10 החקיקה להשיג והאינטרס הציבורי לבין מידת הפגיעה בזכויות.
11
12 לאחר שבחנתי את תקנה 459(ד) בראי האמור לעיל, הגעתי למסקנה, כי פרשנות לפיה, לצורך
13 החלופה השנייה של התקנה, ניתן למנות רק נקודות תקפות אשר נצברו בגין עבירות שנעברו
14 לאחר מועד ביצוע העבירה האחרונה, מגשימה את תכלית החקיקה ומביאה לאיזון הראוי
15 והנכון בין התכלית, הבאה להגשים את האינטרס הציבורי לבין זכויות הנהגים.
16
17 11. כאמור - החלופה הראשונה של הסעיף, מותנית אך ורק בצבירת 72 נקודות [בתקופה קצרה
18 יחסית שהיא, בעיקרון, שנתיים או ארבע שנים - ראו תקנה 547(ב) ו- (ג) לתקנות, בכפוף
19 לאפשרות שבתקנה 547(ה)]. החלופה השנייה מותנית, בראש ובראשונה, בכך, שעל הנהג
20 הוטלה פסילה למשך 3 חודשים, על פי ת"מ (ג). קריאת שתי תקנות המשנה יחדיו - ת"מ (ג)
21 והחלופה השנייה של ת"מ (ד) מעלה, כי מדובר במנגנון הרתעתי, בדומה למאסר על תנאי;
22 ת"מ (ג) היא העבירה בגינה "מטילה" ת"מ (ד) תנאי, סטטוטורי, של פסילה למשך 9 חודשים
23 (ודרישה למבדק ומבחנים) ו"המעשה", המפעיל את התנאי, הוא צבירת 36 נקודות תקפות
24 במשך 6 שנים מיום ביצוע העבירה האחרונה.
25
26 רוצה לומר - נהג שהוטלה עליו פסילה לפי ת"מ (ג) מוזהר [באמצעות ת"מ (ד)], שאם יצבור
27 בתוך 6 שנים מיום ביצוע העבירה האחרונה, 36 נקודות תקפות, יחול עליו אמצעי התיקון
28 שבת"מ (ד).
29
30 12. כאמור - המטרה הברורה העולה מהסדר זה היא הרתעתית - הרתעת נהג שהוטל עליו אמצעי
31 תיקון לפי ת"מ (ג), לבל יעבור במשך תקופה ארוכה של 6 שנים [תקופה ארוכה פי שלושה
32 מהתקופה הבסיסית, האמורה בתקנה 547(ב)], עבירות בגין יצבור "רק" 36 נקודות [ולא 72
33 נקודות, כפי הדרישה אשר בחלופה הראשונה של ת"מ (ד)]. מדובר, אפוא, בהרתעה למשך

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 9443-09-16 עתאמנה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

- 1 שנים ארוכות ובהרתעה משמעותית, שכן מספר הנקודות שמפעיל את אמצעי תיקון זה, הוא
 2 מחצית ממספר הנקודות, המפעיל את האמצעי על פי החלופה הראשונה.
 3
 4 ברי, כי לא ניתן להפעיל הרתעה באופן רטרואקטיבי. אם בטרם הוטל אמצעי התיקון על פי
 5 ת"מ (ג) כבר עבר הנהג עבירות, מן הסתם אין בת"מ (ד), כדי להרתיעו מביצועו. ואם יטען
 6 הטוען, כי אם כבר עבר הנהג עבירות, אשר לא הובאו בחשבון לצורך הפעלת ת"מ (ג), בגינן
 7 צבר נקודות שיחושבו לו לצורך ת"מ (ד) תהא ההרתעה גדולה יותר, שכן יידרשו פחות עבירות
 8 כדי להשלים ל- 36 נקודות תקיפות, אשיב לו בנימוק אשר בסעיף 13 להלן.
 9
 10 13. אם נביא בחשבון הנקודות, לצורך החלופה השנייה של ת"מ (ד), גם נקודות שנרשמו בגין
 11 עבירות שנעברו לפני העבירה האחרונה (כפי שעשתה הרשות במקרה זה), יפגע הדבר
 12 באפשרותו ובזכותו של הנהג למנוע הפעלת החלופה השנייה של ת"מ (ד), על ידי כך שלא יעבור
 13 (במשך 6 שנים ארוכות) עבירות בגינן יצבור 36 נקודות.
 14
 15 טול, לדוגמא, מצב בו, לאחר שהופעל אמצעי תיקון על פי ת"מ (ג), עבר הנהג עבירה אחת
 16 בלבד, בגינה נרשמו לחובתו 4 נקודות בלבד, אך בנוסף לכך, נרשמו לחובתו 32 נקודות בגין
 17 עבירות שעבר לפני העבירה האחרונה. במקרה כזה, אם תתקבל פרשנותה של רשות הרישוי,
 18 יכול להיווצר מצב בו, עבירה אחת בלבד, שנעברה במשך 6 שנים לאחר שנהג ביצע אמצעי
 19 תיקון לפי ת"מ (ג), היינו - סיים פסילה של 3 חודשים ועמד במבחן עיוני תפעיל נגדו אמצעי
 20 תיקון לפי ס"ק (ד) והוא ייפסל למשך 9 חודשים ויידרש לעמוד בבדיקות ובמבחנים. לטעמי,
 21 לא זו מטרת התקנה ופרשנות המאפשרת מצב כגון זה, פוגעת בתחושת הצדק.
 22
 23 13. זאת ועוד - תמיכה בפרשנות, לפיה "היום הקובע" הוא יום ביצוע העבירה האחרונה ולא היום
 24 בו נרשמו הנקודות, ניתן למצוא בתקנה 547 לתקנות, הדנה בשאלה מהן נקודות תקיפות. גם
 25 על פי תקנה זו, מונים את התקופות הרלבנטיות, לתקיפותן של הנקודות, "מיום ביצוע
 26 העבירה" ולא מהמועד בו העבירה דווחה לרשות. ראו ת"מ (ב) ו- (ג), הקובעות את יום ביצוע
 27 העבירה כמועד ממנו נמנות התקופות וכן את תקנה 547(ג)1 אשר קובעת, במפורש, כי: "מועד
 28 רישום הנקודות במרשם העבירות אינו משפיע על מניין התקופות כאמור בתקנות משנה (ב)
 29 ו- (ג)".
 30
 31
 32 14. לא נעלמה מעיני העובדה, שבמקרה דנן, העותר שילם את הדו"חות בגין שתי העבירות הנ"ל,
 33 למעלה מ- 90 ימים לאחר ביצוע העבירות, אולם חרף זאת סבורה אני, כי חששה של הרשות,

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 9443-09-16 עתאמנה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

- 1 שנהגים יעשו שימוש מניפולטיבי במועדים בהם ישולמו על ידם הדו"חות וכדו' וכך יימלטו
2 מהפעלת אמצעי תיקון, אינו משמעותי.
- 3
- 4 ראשית - ממילא, על פי סעיף 229(ח2) לחסד"פ, ככל שנהג אינו מודיע שברצונו להישפט על
5 העבירה ואינו משלם את הקנס בתוך 90 ימים ואף לא הגיש, תוך 30 ימים מיום שקיבל הודעה
6 על העבירה, בקשה לביטולה " ... יראו אותו בתום המועדים (הנ"ל) כאילו הורשע בבית
7 המשפט ונגזר עליו הקנס הנקוב בהודעת תשלום הקנס...". סעיף זה מונע "שליטה" של הנהג
8 על המועד בו משתכללת העבירה ואין, אפוא, בסיס של ממש לחשש שהביעה הרשות בעניין
9 זה.
- 10
- 11 שנית - גם אם נקודות אלה לא יבואו במניין אמצעי התיקון לפי החלופה השנייה, לא יהא בכך
12 כדי לרוקן מתוכן את ת"מ (ד) (כטענת הרשות), שכן אין כל מניעה להפעיל, בגין נקודות אלה,
13 אמצעי תיקון אחרים. גם במקרה דנן, כפי שעולה מתדפיס ניקוד לנהג - בגין שתי העבירות
14 הנ"ל, הופעלו שני אמצעי תיקון - קורס בסיסי בנהיגה נכונה, עליו הודע לעותר ביום 17.6.14
15 והוא סיים ביצועו ביום 11.3.15 וכן קורס מתקדם (ייעודי) בנהיגה נכונה, עליו הודע לעותר
16 ביום 17.6.14 והוא סיים ביצועו ביום 12.5.15 (יומיים בלבד אחרי שהודע לו על הטלת אמצעי
17 התיקון הנוכחי, מושא עתירה זו). נדון: צודק ב"כ הרשות בטענתו, כי ביצוע אמצעי התיקון
18 אינו מוחק את הנקודות, שכן על פי תקנה 547(א) לשם מחיקת נקודות יש צורך במילוי שני
19 התנאים - עבור התקופה הרלבנטית וכן ביצוע כל אמצעי התיקון שהוטלו ואין זה המצב
20 במקרה דנן.
- 21
- 22 15. אמנם, תקנה 545 (ב) מאפשרת למשטרה, לדווח על עבירות בתוך 12 חודשים מיום ביצוע
23 העבירה, כך שנקודות אלה ייחשבו כנקודות תקיפות, אולם אין להשליך מכך על מניין
24 הנקודות לפי ת"מ (ד). אין כל סיבה לזקוף לחובת הנהג, אשר אין לו כל שליטה על התנהלות
25 המשטרה, את פרק הזמן שלוקח למשטרה לדווח לרשות על העבירה.
- 26
- 27 16. טענת שיהוי - לפני סיום אציון, כי הרשות טענה, כי לא מצאתי מקום לדחות את העתירה על
28 הסף נחמת שיהוי בהגשתה, כבקשת הרשות.
- 29
- 30 על פי תקנה 3 לתקנות בית המשפט לעניינים מנהליים (סדרי דין), התשס"א-2000 (להלן:
31 "תקנות סדרי הדין"), המועד להגשת עתירה הוא "ללא שיהוי בנסיבות העניין ולא יאוחר
32 מארבעים וחמישה ימים מיום שהחלטה פורסמה כדון, או מיום שהעותר קיבל הודעה
33 עליה, לפי המוקדם".
- 34

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 9443-09-16 עתאמנה נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני:

- 1 הרשות מציינת, כי ההחלטה בעניינו של העותר ניתנה על ידה ביום 29.12.15, תוך שניתנו
 2 לעותר שתי דחיות של הפסילה, תחילה למשך 6 חודשים ולאחר מכן עד לחודש ספטמבר 2016,
 3 שרק אז הוגשה העתירה, היינו - כתשעה חודשים לאחר מתן ההחלטה מושא העתירה. נטען,
 4 כי בהעדר הסבר לשיהוי ונוכח משך השיהוי, יש לדחות את העתירה על הסף.
 5
 6 ב"כ העותר השיב, בדיון שהתקיים בפניי ביום 10.10.16 וטען, כי יש הצדקה לשיהוי זה.
 7 לדבריו, כבר ביום 30.12.15 (לאחר שביום 29.12.2015 נערך לעותר שימוע אצל הרשות), הוא
 8 שלח לרשות מכתב, בו העלה את טענותיו המשפטיות באופן מורחב ומפורט. ביום 22.6.16
 9 הוארך רישיון הנהיגה הזמני כיון שהרשות טרם השיבה לטענותיו. תשובתה ניתנה רק ביום
 10 29.6.16 והתקבלה במשרדו ביום 24.7.16. אותה עת הייתה בבתי המשפט שביתת מזכירות,
 11 שהסתיימה עם סיום פגרת הקיץ ולכן העתירה הוגשה ביום 6.9.16.
 12
 13 **בנסיבות אלה, נדחית טענת השיהוי.**
 14
 15 17. סופו של דבר, מהנימוקים המפורטים לעיל, אני מקבלת את העתירה ומורה לרשות לבטל את
 16 אמצעי התיקון מושא העתירה, כפי שהוא רשום בתדפיס ניקוד לנהג, מיום 29.12.15, עליו
 17 הודע לעותר ביום 10.5.15.
 18
 19 למיען הסר ספק אציין, כי פסק דין זה אינו מתייחס לאמצעי תיקון אחרים שעל העותר לעמוד
 20 בהם, ככל שקיימים כאלה.
 21
 22 המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.
 23
 24 ניתן היום. י"ט טבת תשע"ז, 17 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.
 25

תמר שרון נתנאל, שופטת

26
 27
 28
 29

עת"מ 9443-09-16

בבית המשפט המחוזי לעניינים מנהליים

בחיפה

בפני כבוד השופטת תמר שרון-נתנאל

13/03/2017
החלטה
בקשה 6 בתיק 9443-09-16
ש' תמר שרון נתנאל

בעניין העותר:

מוחמד עתאמנה
ע"י ב"כ עוה"ד ניר
משד' המגינים 42
טל: 04-8640650

נגד המשיבה:

מדינת ישראל-מ
ע"י פרקליטות מח

לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת המשיב,
סבורה אני שיש לפסוק הוצאות לזכות
העותר. אי פסיקתן במסגרת פסק הדין
נבעה מהשמטה מקרית ולא מכוונה שלא
לפסוק הוצאות.

אמנם, המשיב פעל בתום לב, שעה שדחה
את פנייתו של העותר וניהל הליך זה
אולם, ככלל, מי שזוכה בהליך שיפוטי זכאי
להחזר הוצאותיו.

פסיקת הוצאות איננה בבחינת "עונש" לצד
"שהפסיד", אלא מטרתה לשפות את הצד
שזכה על הוצאות שהוציא על מנת לממש
את זכויותיו, שהוכרו בפסק הדין.

עם זאת, בשים לב לטענות המשיב אפסוק
הוצאות מתונות.

אני מחייבת, אפוא, את המשיב לשלם
לעותר הוצאות ההליך בסך 5,000 ש"ח.
ההוצאות תשולמנה בתוך 30 ימים מהיום.

בקשה לפסיקת הוצאות

בהתאם לפסק דינה של כב' בית המשפט
בקשה לפסיקת הוצאות שכר טרחת עו

1. העתירה שבכותרת הוגשה בעקבות
בביצוע אמצעי תיקון של פסיקת
בדיקות רפואיות ובחינות עפ"י תק

2. בטרם הוגשה העתירה הופיע ה
משרד הרישוי בהליך טיעון טענות
וזאת החליטה לדחות את טענות
על מנת לפנות לערכאות.

3. ביום 30/12/15, כיממה בלבד
שיהוי, מכתב למחלקה המשפטית
המפורטות של העותר, **מצורף**

4. מכתב זה הועבר, על ידי המחלקה
המשיבה, רשות הרישוי.

@@@מצ"ב העתק המכתב **כנס**

5. ביום 22/06/16 **הוארך רישונו של העותר ע"י המשיבה על ליום**
15/09/16 וזאת משום שטרם ניתנה תשובה למכתבו שנשלח ביום
30/12/15.

6. ביום 29/06/16 נשלחה לעותר תגובה למכתבו, וזאת ללא כל התייחסות
לטענותיו המשפטיות אשר נטענו במכתבו, **מצורף כנספח ה' לעתירה.**

7. יצוין, כי בטרם הוגשה העתירה ניסה הח"מ להסביר באופן טלפוני לפקידה
האחראית אצל המשיבה, כי אין בתגובה כל התייחסות לטענותיו המשפטיות
וכן כי לעותר טענות משפטיות נוספות בגין אי חוקיות ההחלטה, אותן פירט,
אך טענותיו אלו נדחו לאחר בירור מול המחלקה המשפטית.